

Se-aprind stelute-n satul meu...

Danab

Se-aprind stelute-n satul meu
E liniște.. e seară..
Iar mama îmi spune mereu
De Pruncul dat de Dumnezeu
În iesle... prin fecioară.

E seara tainică de-ajun
Se-aud colindătorii,
"-Auzi copile? Să fii bun
Nu doar în ziua de Crăciun,
Ci cât vor ține zorii!"

Iar glasul ei, îl ascultam
Și mă miram nespus
Că-n ochii limpezi eu vedeam
Doar străluciri... când auzeam
Că-mi spune de Isus.

Cum a venit din cer senin
În iesle să se nască
Și să ne dea Darul Divin
Cu pace.. și miros de crin
Ca să ne mântuiască!

...

Se-aprind stelute-n al meu sat
Și-un dor.. încet m-apasă
Este Crăciun.. și s-a-nnoptat..
Și-aș vrea și-acum că altădat
Să fiu cu-ai mei la masă..

Dar vântul spulberă din ram
Zăpada..la fereastră..
Colinde,nu se-aud la geam
Și printre lacrimi eu priveam
În vale.. casa noastră,

Parcă pustie este-acum
Când mama.. nu mai este
Și plâng Luceferii pe drum
La casă.. nu mai iese fum..
Căci tainica poveste,

Ce-o ascultam mereu, mereu
În prag de Sărbătoare
N-o mai aud.. și-mi este greu
Privind satul în vale..

24.12.2017